

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010347
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716010347.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

T. N.,

nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom W. XXX, okres A., na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/179/2016 zo dňa 27.2.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok.

Výroky o vine a uloženom treste odňatia slobody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. N. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., pretože dňa 19. júla 2016 asi o 14.25 h v Púchove riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, evidenčného čísla A., po miestnej komunikácii vedúcej od firmy Continental Matador, a. s. Púchov, označenej ako vedľajšia cesta, kde na križovatke s cestou číslo I/49A, označenej ako hlavná cesta, nerešpektoval zvislú dopravnú značku P1 „Daj prednosť v jazde!“ a nedal prednosť v jazde, po hlavnej ceste, z ľavej strany, prichádzajúcemu osobnému motorovému vozidlu značky Renault Clio, evidenčného čísla W. XXX A. adeného Z. K., do ktorého prednej časti narazil ľavou prednou časťou svojho vozidla. Pri dopravnej nehode Z. K., bytom A., K. XXX/XX, okres W., utrpela plošnú odreninu pravého predlaktia, podvrtnutie pravého zápästia, ťažkého stupňa, odlomenie predného horného trňa lopaty ľavej bedrovej kosti s minimálnym posunom úlomkov, ľahké pomliaždenie brušnej steny, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 19. 07. 2016 do 23. 08. 2016 spočívajúcom v bolestivosti zranení, v obmedzení pohyblivosti a v sťažení hygieny. Obvinený T. N. porušil ustanovenie § 20 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v znení neskorších zmien a doplnkov.

Bol za to odsúdený podľa § 158 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. I/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 5 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podmienenečne odložený podľa §§ 49 ods. 1, 50 ods. 1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný T. N., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku tak, že odvolanie smeruje len proti výroku o uloženom treste zákazu činnosti. Následne obžalovaný odvolanie podrobne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa názoru obhajcu je uložený trest zákazu činnosti neprimerane prísny, pričom na potrestanie páchatel'a a ochranu spoločnosti postačuje uložený trest odňatia slobody. Obhajca poukázal na to, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal, svoje konanie oľutoval a v rámci svojich možností sa pričínil o odstránenie následkov svojho konania, keď poškodenej bola všetka vzniknutá škoda nahradená. V tejto súvislosti obhajca poukázal na obsah ustanovenia § 34 ods. 1, 3 Tr.zák. o účele trestu a jeho vplyvu na páchatel'a a jeho rodinu. Obhajca ďalej poukázal na to, že pre výkon zárobkovej činnosti obžalovaný mesačne najazdí 4 až 5 tisíc km (návšteva zákazníkov a dojednávanie obchodov). Takúto činnosť obchodného zástupcu obžalovaný vykonáva približne 20 rokov a ak by prišiel o vodičské oprávnenie, prišiel by o zdroj obživy a nemal by ani nárok na podporu v nezamestnanosti. Taktiež obhajca poukázal na rodinné potreby, ako aj to, že obžalovaný musí splácať dva úvery na bývanie. Napokon obhajca poukázal na to, že trest zákazu činnosti v tomto prípade nie je obligatórny a uviedol dve konkrétne rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne (senát 23To), kde v obdobných prípadoch nebol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Obhajca navrhol zrušiť výrok o uloženom treste zákazu činnosti. K odvolaniu obhajca pripojil najmä zmluvu o pracovnej činnosti obžalovaného a jeho dve zmluvy o pôžičkách.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné s poukazom aj na početnosť dopravných priestupkov zo strany obžalovaného.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd v tomto smere sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

V zásade je možné stotožniť sa aj s uloženým výchovným trestom odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu, keď vzhľadom na majetkové pomery obžalovaného uloženie, napr. peňažného trestu neprichádzalo do úvahy (obžalovaný spláca dve pôžičky spolu mesačne približne 370 €). Rovnako vzhľadom na náplň práce obžalovaného „obchodný zástupca na cestách“, zrejme ani uloženie trestu povinnej práce neprichádzalo do úvahy.

K odvolaním obžalovaného napadnutého výroku o uloženom treste zákazu činnosti, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že senát odvolacieho súdu si je vedomý, že pri trestnej činnosti v doprave má uloženie takéhoto trestu významný účel, ako z pohľadu individuálnej prevencie (pozri nižšie), tak aj z pohľadu všeobecnej prevencie. Pritom najmä pri porušení dôležitej povinnosti vodiča je ukládanie takéhoto trestu aj v súlade s ustálenou súdnou praxou.

Súčasne však v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatel'ov nemôže prevyšovať nad záujem individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy. V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že niektoré okolnosti, za ktorých došlo ku vzniku dopravnej nehody, postoj obžalovaného k zavineniu dopravnej nehody, samotná osoba obžalovaného a napokon aj miera vplyvu na rodinu obžalovaného významne svedčia v prospech obžalovaného vo vzťahu k tomu, či na jeho prevýchovu je nevyhnutne potrebné pôsobiť dvomi trestami, teda aj trestom zákazu činnosti.

Je nesporné, že obžalovaný zavinil predmetnú dopravnú nehodu s následkom na zdraví poškodenej tým, že nerešpektoval jedno zo základných pravidiel, ktorými sa riadi cestná premávka - pravidlo prednosti v jazde. Senátu odvolacieho súdu však neunikla pozornosť tá časť výpovede obžalovaného v prípravnom konaní (č.l. 9-10), kde obžalovaný uviedol, že na druhý deň po nehode sa bol pozrieť na miesto činu

(križovatka uvedená v skutkovej vete rozsudku), aby sám pre seba zistil, kde urobil chybu. Aj z iných dôkazov nielen výpovede obžalovaného vyplynulo, že bolo chybou, že sa nepresvedčil o vozidlách idúcich po hlavnej ceste na mieste, kde by mal dostatočný výhľad, ale 1 až 2 metre predtým. Súčasne ale obžalovaný mal takýto „dobrý výhľad“ objektívne sťažený aj tým, že pred vozidlom poškodenej jazdil kamión (odbočoval z hlavnej cesty vpravo), ktorý určitú dobu znemožňoval obžalovanému vidieť vozidlo poškodenej, ktorá išla priamo. Samotná poškodená pritom vo svojej výpovedi sama uviedla, že tesne pred nehodou jazdila za kamiónom, ktorý až keď opustil jazdný odbočovací pruh vpravo, vtedy zbadala v križovatke tesne pred sebou osobné motorové vozidlo obžalovaného.

Za takýchto okolností prípadu potom možno uzavrieť, že v konaní obžalovaného nešlo o hrubú vodičskú nedisciplinovanosť, ale o ojedinelé zlyhanie vodiča, ktorý nepochybne venoval väčšiu pozornosť prichádzajúcemu kamiónu, a to mu do určitej miery znížilo ostražitosť, keď zistil, že kamión odbočuje vpravo mimo jeho zamýšľanej dráhy prechodu cez križovatku.

Napriek vyššie uvedenému obžalovaný nezľahčoval svoju mieru zavinenia, počas celého trestného stíhania sa doznával a na súde urobil vyhlásenie o svojej vine, čo po rozhodnutí súdu má za následok nemožnosť zmeny odsudzujúceho výroku o vine odvolaním ani dovolaním.

Pokiaľ ide o samotnú osobu obžalovaného, tento doposiaľ nebol súdne trestaný, tento vedie usporiadaný rodinný život a spolu s manželkou vychováva dve deti. Vo vzťahu ku prokurátorky krajskej prokurátorky uvádzanými priestupkami v doprave (aj v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa) je potrebné uviesť, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1989 (teda už takmer 30 rokov), pričom od roku 2006 do roku 2016 má evidovaných 11 priestupkov v doprave, čo vychádza v priemere ani nie jeden priestupok za rok. Je pritom nesporné, že výškou počtu najjazdených km sa zvyšuje aj početnosť „možnosti“ spáchať priestupok v doprave. Tento názor nesmeruje k akémusi „ospravedlňovaniu“ spáchaných priestupkov tzv. vodičmi z povolania, ale slúži pre hodnotenie osoby páchatel'a trestného činu v doprave ako vodiča a potreby jeho vodičskej „prevýchovy“.

Napokon senát odvolacieho súdu nemal dôvod neveriť obžalovaného v tom, že v jeho prípade by uložený trest zákazu činnosti postihol aj jeho rodinu nielen tým, že by sa členovia jeho rodiny nemohli „voziť“ autom s obžalovaným, ale práve aj existenčne.

Z týchto vyššie uvedených štyroch dôvodov je možné súdom prvého stupňa uložený trest zákazu činnosti zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. ako neprimeraný s tým, že na prevýchovu obžalovaného bude postačovať uložený trest odňatia slobody.

V tejto súvislosti ale senát odvolacieho súdu obžalovanému pripomína, že v skúšobnej dobe jedného roka bude osobitne vyhodnocovaná aj jeho ďalšia vodičská disciplinovanosť. Vzhľadom na trestnú činnosť obžalovaného v doprave aj spáchanie ďalších priestupkov v doprave môže viesť súd k premene uloženého trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný. Teda aj týmto bude zabezpečovaná jeho individuálna prevýchova vo vzťahu k vodičskej disciplinovanosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.